

Augustin: O učitelích (De magistro, 389)

(vybrané pasáže jen a pouze pro účely kurzu)

„Nejde mi o to, abys místo jednoho slova, zcela známého, řekl jiné, stejně známé, které by znamenalo totéž, znamená-li vskutku totéž“ – „Já však hledám právě to nějaké jedno, co je označováno těmito dvěma znaky.“ – „já bych chtěl, abys mi ukázal ... čeho jsou to znaky“

„Slovo je znakem jména, jméno je znakem řeky a řeka je znakem věci, kterou lze již vidět.“

„Slova záleží jistě ve zvuku a v hláskách.“

„poznání věcí, které jsou označovány, vyniká, ne-li nad poznáním znaků, tedy aspoň nad samými znaky“

„označujeme, abychom učili, a neučíme, abychom označovali“

„nenajdeš snad nic, čemu bychom se učili skrze znaky. Když je mi totiž dán znak a zastihne mne nevědoucího, čeho je znakem, nemůže mě ničemu naučit; když mě však zastihne vědoucího, čemu se pak učím znakem?“

„co chápou, tomu také věřím, avšak nechápu vše, čemu věřím“

„Vidíš tedy, od koho ses tomu naučil: jistě ne ode mne, jemuž bys na otázky vše odpovídal. Jestliže jsi však nepoznal, že je to pravda, nenaučil jsem tě ani já ani on: já, poněvadž nikdy nemohu ničemu naučit, on, poněvadž se ty ještě nemůžeš naučit.“

„člověku slova toliko připomínají, aby se učil“